

W. Johansens prædiken julesøndag

Taler

W. Johansen
Sognepræst

Dato

29. december 1940

Sted

Sdr. Felding Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Lukasevangeliet kapitel 2, vers 33-40

1 „Denne er sat mange i Israel til Fald og Oprejsning," saadan saa den gamle
Simeon, at det vilde gaa. Han saa kun Jesus som et lille Barn; men han var
allerede paa det Tidspunkt klar over, hvilken Betydning han vilde faa for dem,
der kom i Berøring med ham. Han vilde blive nogle til Fald og nogle til
5 Oprejsning. Det sidste blev han ganske bogstavelig for mange, idet han oprejste
dem af legemlig Sygdom og Svaghed. Han oprejste endogsaa nogle fra Død til
Liv.

Hvis Simeon kun havde talt om Oprejsning, kunde det ligge nær at tænke paa de
10 Begivenheder, men naar han samtidig taler om Fald, viser det, at Ordene skal
forstaas aandeligt, og saadan gik det netop bestandigt. Han blev enten til Fald
eller Oprejsning. Han blev til Oprejsning for mange, som var dybt sunkne i
Synden og bundne af dens Magt. Saadan gik det med den samaritanske Kvinde.
Johs. 4. Han talte saadan med hende, saa hun forstod, hvor dybt hun var
15 sunken, og han vakte i hen de en Længsel efter noget nyt og bedre.

„Denne tager imod Syndere og spiser med dem," saadan sagde man om ham.
Han tog imod dem for at oprejse dem fra deres Synd og hjælpe dem til et nyt
Liv. Paa ham opfyldtes Ordene Ps. 40, 3-4: „Han drog mig op af en brusende
20 Grav, af det skidne Dynd; og han satte mine Fødder paa en Klippe; han
befæstede mine Skridt, og han lagde en ny Sang i min Mund, en Lovsang til vor
Gud."

Vi ved om en, som han ogsaa oprejste, selv om det skete paa et saa sent
25 Tidspunkt, saa han ikke fik Tid til noget nyt Liv: Røveren paa Korset. Han
oprejste ham gennem Anger og Selverkendelse til Forvisning om Syndernes
Forladelse og evig Salighed. Han littede hans tunge Regnskab og gav ham Fred.

Det var godt baade for ham og for den samaritanske Kvinde, at de mødte Jesus.
30 Det blev af afgørende Betydning for dem. Følgen deraf kan beskrives med Ordet
Oprejsning.

Han kunde ogsaa oprejse dem, der var nede i Modløshed over deres egen
Ringhed og Uværdighed. Saadan var det med Peter efter det store Fiskedræt, da
35 han udbrød: Gaa bort fra mig, Herre! thi jeg er en syndig Mand." Det syntes
ham i det Øjeblik ganske umuligt, at Jesus kunde bruge ham i sin Tjeneste; han
havde jo troet ham saa lidt og regnet saa lidt med hans Magt. Men Jesus kunde
oprejse hans Mod og hans Haab paany, og han gjorde det med de Ord: "Frygt
ikke! fra nu af skal du fange Mennesker." Gennem de Ord mærkede Peter en
40 Tillid fra Jesu Side, som gjorde ham godt.

Den Evne til at oprejse, som Jesus dengang havde, har han ogsaa endnu. "Han er
i Gaar og i Dag den samme, ja, til evig Tid." (Hebr. 13, 8). Han er endnu den
rette at henvende sig til for dem, der ligesom Peter er dybt nede i Mismod over
45 egen Uværdighed, og som synes, at det ikke kan blive til noget for dem med at
tjene ham. Til dem lyder endnu de samme Ord: Frygt ikke! jeg vil gøre dig til
Menneskefisker. D. v. s.: Han kan gøre dig til det, du ikke er i dig selv, blot du
holder dig til ham.

Der kom siden en Stund, hvor Peter mere end nogensinde før behøvede
50 Oprejsning. Det var efter hans Fornægtelse. Da saa han sin Synd og Uværdighed
endnu klarere end den Dag ved Genezareths Sø, og da følte han som aldrig før,
hvor haabløst det hele saa ud. Hvordan kunde han tjene Jesus, naar han ikke
havde villet kendes ved ham? Da var han dybt nede; men Jesus oprejste ham
55 paany, saa han blev ham en tro og nyttig Tjener. Den Gerning kan han gøre
endnu for dem, der befinder sig i lignende Omstændigheder.

Naar de, der dengang var sunken i Synden og bundne af dens Magt, mødte
Jesus, skete der noget, saa blev det ikke ved med at være ved det samme. Det er
60 ogsaa, hvad du trænger til, du der i Nutiden er sunken i Synden og bunden af
dens Magt. Du trænger til et Møde med Jesus. Deri ligger din Oprejsning. Som
det ikke vilde have ført til Oprejsning for Peter eller for Røveren eller for den
samaritanske Kvinde, hvis de ikke havde mødt Jesus, saadan er det ogsaa endnu.
Gaar man udenom ham, erfarer man ikke hans oprejsende Kraft. De, der skal
65 oprejses, er at betragte som sunkne og faldne; derfor gaar Vejen til Oprejsning
gennem Ydmygheden. Hver Gang det sker, gaar gamle Simeons Ord i

Opfyldelse, og Jesus viser sig at være saadan, som han forudsaa det, da han endnu kun var et lille Barn.

70

Hvis det er sandt, at Jesus er saadan, som Simeon forudsaa det; hvis det er sandt, at der fra ham udgaar en oprejsende Kraft, og hvis du føler, at det er saadan en Kraft, du trænger til, vil du saa ikke komme til ham og faa Del i den? Hvis et Møde med ham kan bringe dig, hvad du trænger til, vil du saa søge at undgaa det?

75

Naar nogen ikke vilde tage imod ham, blev det dem til Fald, d. v. s., at det gik ganske tydeligt til den forkerte Side med dem. Naar nogen mødte Jesus og mærkede Sandhedsmagten i hans Ord, men ikke vilde bøje sig for den, blev det dem altid til Fald. Naar de stødte den gode fra sig, kom de i den ondes Magt. Saadan gik det med Pilatus. „Hvad er Sandhed?" med de Ord rystede han den Alvor af sig, som Jesus med sine Ord havde bragt ham ind paa Livet. Da han vendte sig fra den retfærdige, fik Uretfærdigheden saadan en Magt over ham, saa han dømte Jesus, men løslod dem Barrabas. Mødet med Jesus blev Pilatus til Fald, fordi han ikke vilde bøje sig for Sandheden i hans Ord. Saadan virker Mødet med ham endnu. Naar man staar den gode imod, kommer man længere ud i det onde. Det ser vi paa dem, der stod ved hans Kors. De vilde ikke tro paa ham som Guds Søn og Verdens Frelser, han skulde være en Forfører og Bedrager. Da de saadan havde taget Standpunkt imod ham, var der ingen Grænser for, hvor langt de kunde gaa i deres Had og Ondskab. Deres Haan er saa ondartet og saa udsøgt, saa det er tydeligt, at Djævelen er med deri. De viste sig fra deres allerringeste Side; de var ganske tydeligt i den ondes Magt. Mødet med Jesus blev dem til Fald.

95

Saadan gaar det endnu. For nogle bliver han til Fald og for andre til Oprejsning. Det afhænger af, om man vil tage imod ham eller ej. Man kan ikke staa ham imod, uden at man bliver ringere deraf. At tage Afstand fra ham er at tage Afstand fra det gode, og det er det samme som at komme i det ondes Magt. Naar han er den eneste gode, kan man ikke holde sig til det gode uden at holde sig til ham. Man siger sig løs fra det gode, samtidig med at man siger sig løs fra ham; derfor maa det føre til Fald.

100

Naar det ikke alene betyder noget at sige ja til ham, men naar Følgerne af at sige nej til ham er lige saa store og lige saa vidtrækkende, viser det tydeligt, hvem han er, Guds Søn. Derfor er det saa afgørende, hvordan man stiller sig overfor ham.

105

Hvad ønsker du, at han skal blive for dig? Til Fald eller Oprejsning? Forstaar du
Forskellen paa de to Ting? Hvis han bliver dig til Fald, bliver du ringere deraf og
110 kommer mere aabenlyst ud i det onde. Hvis han bliver dig til Oprejsning, be-
tyder det, at han bryder det ondes Magt over dig og hjælper dig bort fra det. Du
bestemmer selv, til hvilken af de to Sider, det skal gaa. Det afhænger af, om du
vil tage imod ham eller ej.

115 Amen.

Kilde

W. Johansen: "Unationale" Prædikener fra Besættelsestiden. A. Olesens Forlag, Aabenraa. 1948

120 **Kildetype**

Dokumentation i bogværk

Tags

Anden Verdenskrig, Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Julesøndag, Prædiken,
Prædikener fra 1900-tallet

125 **URI**

<https://www.dansketaler.dk/tale/w-johansens-praediken-julesondag>

130

135

140